

Пісня проліска

Марія Познанська

Я – перша квіточка весни,
Я – пролісковий цвіт,
Я пережив зимові сні
І знов родивсь на світ.
У мене очі голубі,
Такі, як неба синь.
Росту між кленів і дубів,
Люблю і сонце, й тінь.
Зелені рученьки мої
Листочками зовуть.
Я полюбив ліси й гаї,
Живу я здавна тут.
І вірю: люблять всі мене,
Як весну золоту,
Бо знають – що зима мине,
Коли я розцвіту!